

- ΑΖ'. Περὶ τῶν ἐν Σιριμῷ γενομένων· καὶ ὡς Αὐδέριος πάλιν εἰς τὴν Ῥώμην ἐπανῆλθε, καὶ σὺν Φήλικι τῷ μετ' αὐτὸν διεῖπε τὸν θρόνον, ἕως οὗ μετὰ βραχὺ ἐτελεύτη Φήλις. 372.
- ΑΗ'. Ὡς τὴν μελετωμένην ἐν Νικομηδείᾳ διὰ Εὐδόξιον καὶ Ἀέτιον σύνοδον σεισμός· ἐπιγενομένος διακλύει· καὶ δεῖν ἐδόκει ἐνταυτῷ εἰς τὴν Ἑὼ καὶ Ἑσπέραν διααιρεθῆναι τὴν σύνοδον. 373.
- ΑΘ'. Περὶ τῆς ἐν Ἀριμίνῳ συνόδου, ἐν ᾗ οἱ ἐν Ἑσπέρᾳ ἀσύμφωνοι τοῖς Ἑφοῖς ἐγένοντο. 377.
- Μ'. Ἐπιστολὴ τῆς ἐν Ἀριμίνῳ συνόδου Κωνσταντίῳ πεμφθεῖσα τῷ βασιλεῖ. 381.
- ΜΑ'. Περὶ τῆς πρὸς βασιλέα διαφορᾶς τῶν ἐν Ἀριμίνῳ συνελθόντων ἐπισκόπων· καὶ περὶ τῆς ἐν Νίκῃ τῆς Θράκης γεγεννημένης συνόδου δολίῳ σκοπῷ. 385.
- ΜΒ'. Ὅσα κακὰ οἱ Ἀρειανοὶ τοῖς τὸ ὁμοούσιον σεβόμενοις ἐπῆγον· καὶ περὶ τῆς Μακεδονίου ὁμότητος· καὶ ὅσα καὶ Ναυατιανοῖς διὰ τὸ ὁμοούσιον ἐπισυνέβη κακὰ· καὶ ὡς Μακεδόνιος, μεταθέμενος τὴν τῶν λειψάνων θήκην Κωνσταντίνου, στάσιν τῷ δῆμῳ ἐποίησε· δι' οὗ χαλεπαίνοντος ἐπειράτο τοῦ Κωνσταντίου. 389.
- ΜΗ'. Περὶ τῆς ἐν Σελευκείᾳ συνόδου· καὶ περὶ τῆς ἄλλης ἐκθέσεως τῆς πίστεως, ἣν Ἀκάκιος ὑπαγόρευσε. 393.
- ΜΔ'. Περὶ τῶν μετὰ τὴν ἐν Σελευκείᾳ γενομένων ἐν Κωνσταντινουπόλει ὡς καθηρέθη Ἀέτιος, καὶ οἱ ἐκ Σελευκείας, καὶ οἱ ἐξ Ἑσπέρας τὴν ἐν Ἀριμίνῳ πίσιν ὑπέγραψαν· ἐπειτα ἐν Κωνσταντινουπόλει σύνοδον πεντήκοντα ἐπισκόπων ποιήσαντες, κυροῦσι τὴν ἐν Ἀριμίνῳ ἐκθεσιν, προσθέντες αὐτῇ τινα, οἱ περὶ Ἀκάκιον· καὶ κατάλογος τῶν διακρίρων τῆς πίστεως ἐκθέσεων. 404.
- ΜΕ'. Ὡς περὶ Ἀκάκιον καὶ Εὐδόξιον ἀντικαθιροῦσι τοὺς ἀμφοῖν Μακεδόνην καὶ Ἑλεύσιον, καὶ Βασίλειον, καὶ Σωφρόνιον, οὗ διὰ τὸ δόγμα, ἀλλ' ἰδίᾳ ἐπαγαγόντες ἐγκλήματα. 408.
- ΜΤ'. Ὡς καὶ Κύριλλος ὁ Ἱεροσολύμων καθήρεται· καὶ τίνες τοῖς τῶν καθηρημένων θρόνοις ἀντικατέστησαν. Καὶ περὶ τοῦ σορίσματος Εὐδόξιου τοῦ Κωνσταντινουπόλεως,

καὶ τοῦ τηλικαῦτα παρὰ Ἀκακίου διωγμοῦ. 413.

ΜΖ'. Περὶ τῆς Μακεδονίου αἵρεσεως καὶ Μακροβονίου τοῦ Νικομηδείας, καὶ Εὐσταθίου τοῦ Σεβαστείας· οἱ πρῶτος κατὰ τοῦ ἁγίου Πνεύματος βλασφημεῖν ἤρξαντο, καὶ Πνευματομαχοὶ ὠνομάσθησαν. 417.

ΜΗ'. Ὡς Εὐδόξιου εἰς τὴν Κωνσταντίνου μετατεθέντος, Μελέτιος ἐκ Σεβαστείας εἰς Ἀντιόχειαν μετετέθη· καὶ ὡς ἐκεῖθεν ἐλαθέντος, Εὐζέγιος κατέσχε τὸν θρόνον. 420.

ΜΘ'. Ὡς οἱ περὶ Ἀκάκιον καὶ τοῦ ὁμοίου ἐξελεῖν ἐσπούδαζον ἐν Ἀντιοχείᾳ ἀπο τῆς Ἀριμίνῳ πίστεως καὶ μὴ δυνηθέντες· ἡσύχαζον· καὶ περὶ τοῦ Ἀλεξανδρέως Γεωργίου, ὡς βαρέως τοῖς ἐν Ἀλεξανδρίᾳ ἐρέρετο. 424.

Ν'. Περὶ τῆς τοῦ βασιλέως Κωνσταντίου τελευτῆς· καὶ οἷα ὁ Θεολόγος γραφὴ περὶ αὐτοῦ ἱστορεῖ. 425.

ΒΙΒΛΙΟΝ Γ'.

- Α'. Περὶ βίου καὶ ἀγωγῆς τοῦ παρθένου Ἰουλιανοῦ· καὶ ὡς Θεοῦ παρχωρήσει βασιλεὺς Ῥωμαίων ἀνηγορεύθη. 433.
- Β'. Ὅπως διὰ Θράκης ὁ ἀποστάτης ἰὼν, τὴν Κωνσταντινουπόλιν κατέσχε, ἐκποδὼν τοῦ Κωνσταντίου γεγεννημένου. 441.
- Γ'. Ὅπως τὰ χριστιανῶν ἐξομολογούμενος Ἰουλιανός, εἰδωλείοις ἐσχόλαζε· καὶ οὐσίας ἐπιτελών, χάσμασι περιέπιπτεν. 444.
- Δ'. Ὡς τοὺς εἰδωλικοὺς ἀνοίξας ναοὺς, τὰς ἐκ παλαιοῦ προσόδους καὶ τὰ προνόμια αὐτοῖς ἐχαρίζετο, τῶν χριστιανῶν ἀφελόμενος· καὶ οἷα ἐν Γάζῃ καὶ Καισαρείᾳ διὰ τοὺς τῶν εἰδώλων ναοὺς ἔπραξεν. 445.
- Ε'. Ὡς ἡδὺς τῷ πλήθει θέλων δοκεῖν, ἀνῆκε τοῖς ἀπανταχοῦ φυγαδευθεῖσιν ἐπισκόποις ἐπὶ Κωνσταντίου τῆς ἐξουρίας διὰ μῖσους ἐκείνου· ἄλλως τε, καὶ διὰ τὸ θέλειν τὴν Ἐκκλησίαν ταράττεσθαι. 449.
- ΣΤ'. Ὡς ὁ μέγας Ἀθανάσιος τηλικαῦτα ὑπὸ σιμνῇ παρθένῳ κρυπτόμενος ἀνεσάνη, καὶ τὴν Ἐκκλησίαν κατέσχε, Γεωργίου τοῦ Ἀρειανοῦ ὑπὸ τοῦ δῆμου ἀναιρεθέντος. 452.
- Ζ'. Ἐπιστολὴ Ἰουλιανοῦ τῷ δῆμῳ τῶν Ἀλεξανδρέων σταλίσαι διὰ τὸν νόμον Γεωργίου. 456.

